

1971.
ja"
71.
tama
pla
sje
a u
je
1972.
inku
ras
anju
i ok
aiza
dni
1971.
go
za
ic
god.
971.
od;
sek
ego
čani
71.
sbo
jekra
jen.
jod.
jod.
od;
osa
rač,
ine,
71.
ica
ara
ne,
71.
rad
d;
da
u
u

DUGOSELSKA KRONIKA

Cijena 1,00 Din

GODINA V

DUGO SELO, 25. I 1972.

Broj 49

GLASILO DRUŠTVENO-POLITIČKIH ORGANIZACIJA OPĆINE DUGO SELO

Sa sjednice Općinske konferencije SKH Dugo Selo

24. prosinca 1971. godine održana je sjednica Općinske konferencije SKH Dugo Selo na kojoj je raspravljeno o dalnjim zadacima SK na osnovu zaključaka XXI sjednice Predsjedništva SKJ — govora druga Tita i 23. sjednice CK SKH.

Uvodno izlaganje podnio je sekretar Općinskog komiteta SK Dugo Selo drug Pavao Škrlec. Njegovo uvodno izlaganje donosimo u nastavku ovog članka.

DRUGARICE I DRUGOVI!

Danas smo se ovdje sastali da raspravimo o stavovima i zaključcima 21. sjednice Predsjedništva SKJ, govora druga Tita i stavova i zaključaka 23. sjednice CK SKH te da na osnovu toga utvrdimo i donešemo naredne zadatke. Zato mi dozvolite da u nekoliko riječi dam kronologiju događaja koji su prethodili 21. sjednici Predsjedništva SKJ, a u svome izlaganju pokušat ću dati ocjenu pol. situacije u našoj općini.

ČVORISTE NACIONALIZMA I ŠOVINIZMA MATICA HRVATSKA

Svima nam je poznato da je u zadnje dvije godine u SR Hrvatskoj došlo do niz ekscesa i neprijateljskog djelovanja nacionalističkih i šovinističkih snaga, koje su razno raznim propagandama i korišćenjem sredstava javnog informiranja pokušale hrvatski narod uvući u jednu situaciju iz koje bi se jako teško izvukao. Danas nam je već svima poznato da je čvorište nacionalizma i šovinizma bila Matica hrvatska, stara kulturna ustanova u koju su se uvrkli pojedinci nacionalistički, šovinistički, pa i separatistički orijentirani i iskoristavali. Maticu i njena glasila za svoje kontrarevolucionarno djelovanje, služeći se nekim našim parolama, a u svojoj držnosti su dotele dotjerali da su se čak u svojim javnim istupima, ili člancima pozivali i na riječ druga Tita. Da bi stvar bila gora mi smo im i naša sredstva javnog informiranja dali u korištenje da bi nam preko njih pričali o svojim megalomanskim idejama i standardu Švedske do 1975. godine kada bi Hrvatska bila samostalna. Mislim da su to iluzije za koje treba odmah reći da su neostvarljive, ali da su unesile zabune u radničku klasu i naš narod, to je evidentno.

Već prilikom vala osnivanja ograna Matice hrvatske očito je bilo da se ona ne misli baviti samo kulturom nego i politikom što su neki od njih vođa i izjavljivali pri osnivanju nekih ograna.

DEVIZNI REZIM KAO PAROLA STRAJKA

Nacionalizam i šovinizam su u posljednje vrijeme uzimali

u SR Hrvatskoj sve više maha. Finale toga a i rasplet događaja je štrajk studenata na Zagrebačkom sveučilištu, na koji su neki naši rukovodioci reagirali, ali nedovoljno oštro i elikasno. Znači štrajk je bio pripreman za polovicu siječnja mjeseca 1972. godine. Mislim da štrajk na fakultetu nije štrajk samo studenata, već dobro pripremljena akcija od ljudi koji već duže vrijeme u nekim sredinama neprijateljski djeluju. Devizni rezim kao parola štrajka nije bio glavni cilj. Glavni cilj je bio unošenje nemira u radničku klasu i narod, rušenje socijalističkog samoupravnog društva i izazivanje građanskog rata.

Neprovodenje u život zaključaka i odluka 9. kongresa i foruma SKJ i SKH, određena pasivnost u SK koja se već više godina osjeća, razni mitinzi koji su u posljednje vrijeme bili sve učestaliji i na kojima su se širile parole o narodnom preporodu i pokretu u Hrvatskoj, stavljanje u prvi plan nacionalno, a ne klasno pitanje itd., sve su to stvari koje su neprijatelju, nacionalizmu i šovinizmu otvarale široke mogućnosti za njeđelovanje.

Tako smo već tada po neki putu osjećali da ovo što se događa u SR Hrvatskoj nije sve u redu, ipak moramo svakupu priznati da nam je i ova put otvorio do kraja oči drug Tito sa svojim istupom na 21. sjednici Predsjedništva SKJ. Drug Tito je i prilikom svojeg posljednjeg boravka u Zagrebu drugovrnu u Izvršnom komitetu skrenuo pažnju na pojave nacionalizma i šovinizma, no nakon njegove povoljne ocjene o situaciji u Hrvatskoj, ti drugovi su zaboravili za kritiku datu im na sjednici Izvršnog komiteta. Ovdje moram reći da smo i mi o toj sjednici bili vrlo šturo obavješteni, tako da smo se na kraju sastanka pitali pošto smo došli.

DRUGARICE I DRUGOVI,

Nakon 21. sjednice Predsjedništva SKJ i 23. sjednice CK SKH za nas komuniste Dugog Sela proizlaze mnogi zadaci. Odmah nakon 21. sjednice Predsjedništva SKJ održali

sno proširenu sjednicu Općinskog komiteta na kojoj su prisustovali i svi rukovodioci društveno-političkih organizacija. Dopunili smo program aktivnosti Općinskog komiteta i Općinske konferencije SKH koji će vam na kraju pročitati i predložiti na usvajanje. Odmah smo pristupili

nje reda i mira i našeg dalnjeg demokratskog socijalističkog samoupravnog društva. Još tada smo konstatali, a i u nekoliko navrata kasnije (primjer Plenuma Saveza boraca) da socijalističku demokraciju imaju pravo uživati samo oni koji se zalažu i rade na izgradnji našeg samoupravnog društva, a nikako oni koji na razno razne načine žele potkopati daljnji razvoj socijalizma u Jugoslaviji i zajednički život svih naših naroda i narodnosti. Tada smo jasno i glasno rekli da smo za punu afirmaciju na-

denih sistemskih i privrednih problema omogućitiće i naš veći doprinos za brži napredak u razvoju samoupravnog socijalističkog društva.

Moram reći da je i političko rukovodstvo u našoj općini u ocjeni političke situacije bilo skoro uvijek jedinstveno. Ako je u prilazu pojedinim problemima i bilo različitih mišljenja, međutim ta smo mišljenja uvijek približili i raščistili i isli u akciju uvijek jedinstveno. Nismo nikada ni pokušali jedan drugoga etiketirati već poznatim etiketama, ti si unitarist, ti si nacionalista itd. Smatram da bi i po svim drugim pitanjima uvijek trebali zajednički sjesiti, izvršiti dogovore i onda ići u akciju, jer nam se i ovaj put je pokazalo, da kada smo jedinstveni da onda sve probleme lakše i jednostavnije rješavamo. Takva zajednička suradnja sigurno bi imala veliki značaj za brži razvoj naše općine, a time bi stvorili veći autoritet svim društveno-političkim organizacijama.

PRIPADNICI GARNIZONA JNA PRISNI SURADNICI DRUŠTVENO-POLITIČKIH ORGANIZACIJA

Garnizon JNA čije starješine uglavnom žive i stanuju na našem području je sigurno Jugoslavija u malom. Sa drugovima iz garnizona smo stalno kontaktirali i ovdje moram reći da su oni obavili na ovom planu veliki dio posla, te da između starješina garnizona i naših ljudi uvijek vladaju dobri ljudski odnosi i nitij sjedne strane nije bilo nikakvih nacionalističkih izazova. Mi inače sa garnizonom JNA imamo vrlo prisne odnose i u suradnju, a daljnja nam je želja da se ti odnosi i suradnja još više proširuju i učvršćuju.

Suradnja Stanice javne sigurnosti i njenih predstavnika u pronalaženju i evidentiranju neprijateljskih elemenata u vijek nam je dobro došla. Zato mislim da i drugovima iz SJS treba dati puno priznanje za njihov dosadašnji rad, te za njihovo zalaganje i samoprijevor u ovim posljednjim danima kada nam je situacija u Zagrebu bila vrlo kritična i složena.

Drugarice i drugovi bez obzira što smo na ovim pitanjima o kojima sam dosada govorio imali ispravne političke stavove i rješenja, što nismo imali nikakvog neprijateljskog djelovanja, mi smo u svome radu ipak svi skupa i pojedinci imali dosta grešaka. Baš zbog toga što nismo imali političkih ekscesa mi smo

Učenici Konferencije SKH Dugo Selo

organizaciji proučavanja materijala.

Mislim da s punim pravom možemo konstatirati da smo mi u našoj općini u proteklom periodu imali dobru političku situaciju. Niti jednog političkog ekscesa koji bi zasluživao neku veću pažnju u ovo vrijeme nismo imali. Ono što je bilo, odnosno što se pojavljivalo to smo na licu mještua politički suzbijali, a neki koji su i javno pokušali unositi zabunu među naše ljudi te smo primjerno zakonskim putem kaznili. Tu moram reći da su ti isti dolazili iz drugih područja.

NEPRIJATELJ NA NASEM TERENU NIJE IMAO MJESTA

Daljni razlog zbog čega nismo imali neprijateljskog djelovanja je i nacionalna struktura i mentalitet naših ljudi. U našoj općini živi u većini hrvatsko stanovništvo, radni ljudi kojima je uvijek, a to se vidi i iz narodnooslobodilačkog rata bio stran neprijatelj i nikada nisu sa njim kolidirali. Iz ovog nikako ne bismo smjeli izvesti zaključak da je narod ove općine apoličan prema svim političkim zbiranjima. Dapače radnička klasa i svi građani općine Dugog Sela dobro prate sva politička zbiranja u našoj zemlji i u svijetu i svakako su za njih zainteresirani, jer brže promjene i rješavanje odre-

(Nastavak na 2. str.)

Sa sjednice Općinske konferencije SKH Dugo Selo

U
sjedu
SKJ
Opć
ženja
lo
oc
proš
se
r
doga
kih
naše

Pl
član
kom
nici
druž
-poli
NOR
-poli
štine
Ante
publi
SRH

U
skup
sjedi
SUB

Da
druč

(Nastavak s 1. str.)
se morali mnogo više orijentirati na bitna pitanja razvoja naše komune i razvoja samoupravnih socijalističkih odnosa u našoj općini. Mi smo komuna sa dosta malo zapošljenih na našem području svega oko 1.500 radnika, dok nam je van našeg područja zapošljeno negdje oko 2.500 radnika. Sve ove naše radne organizacije žive i djeluju već duže vremena na našem području, stope doprinosa su čak nešto manje nego u Zagrebu, privreda nam je do sada skoro sva likvidna, mislim da držimo jedan kontinuitet u porastu osobnih dohodaka (sada je prosjek u privredi za prvi 9 mjeseci 145.500 starih dinara), ipak smatram da suradnja između radnih organizacija na jednoj strani i Skupštine i ostalih društveno-političkih faktora na drugoj strani nije bila na ovoj razini kako bi to trebalo. Primam dio kritice na sebe, a vjerojatno to primaju i drugi iz društveno-političkih organizacija i Skupštine, no unatoč toga smatram da su naše radne organizacije prilično zatvorene.

Svi skupa smo previše doslovno shvatiti riječ »ne mijenjanje«. Ja mislim da je dužnost društveno-političkih organizacija i Skupštine da se »miješaju tamo gdje je to potrebno i zato mislim da bi tako miješanje u vidu pomoći svakog trebao prihvati. Tamo gdje ne radi dobro organizacija SK tamo se mora umiješati Općinski komitet i od sada će se malo više mijesati, tamo gdje nema samoupravljanja, gdje viškom rada i cjeleokupnom raspodjelom želi umjesto radničke klase raspolagati netko izvan nje, mora se umiješati i Savez komunista i Sindikat, radne organizacije koje nemaju svojih dugoročnih i kratkoročnih planova, koje ne rade za interes cijele komune, već uvek gledaju svoje parcialne i na kratke staze interese, moraju se umiješati Skupština i društveno-politički faktori. Zato mislim da ćemo se od sada svi skupa morati jedni prema drugima više otvoriti, više zajednički razgovarati i više svi skupa biti upoznati u zajedničke probleme.

SAVEZ KOMUNISTA I OSTALE DRUŠTVENO-POL. ORG. AKTIVNO SE MORAJU BORITI ZA PRAVA RADNOG COVJEKA

Moramo priznati da nam Savez komunista pa i Sindikat u radnim organizacijama, pa i u nekim selima dosta slabo rade. Savez komunista i Sindikat u radnim organizacijama premašio se bavio bitnim pitanjima od interesa za radničku klasu, neke snage ili bolje reći pojedinci koji su isto tako članovi SK, ali koji su usput rečeno na višim funkcijama u radnim organizacijama odvukli su najmanje organizacije SK na sporedni kolosjek. Ne mislim sada za takav rad svu krivicu prebaciti na te pojedince, to ne bi bilo ni dobro, niti politički pošteno, već bi trebalo reći da se mi kao organizacija Saveza komunista nismo smjeli dati odvuci od bitnih stvari na sporedne. No, ja sam zato da na to sada stavimo točku, jer su nam takve pojave u prošlom razdoblju zahvatile skoro cijeli Savez komunista, 21. sjednica Predsjedništva SKJ i 23. sjednica CK SKH su za nas linija razgraničenja. One se nisu borile samo sa nacionalizmom i šovinizmom, one su bile od svega najviše klasne. I zato

smatram da mi ne smijemo u našoj sredini ispuštiti iz vida opasnosti od nacionalizma, šovinizma i neprijateljskog djelovanja, ali da nam dalje treba biti kao organizacija SK glavna bitka na klasnome, te da baš zbog toga što nismo dosada imali nacionalističkih istupa i problema moramo mnogo više pažnje posvetiti našim tekućim svakodnevnim poslovima, kao i u prvom redu ideološko-političkoj izgradnji članova SK. Tu posebno mislim na mlade novoprimaljene članove SK sa kojima smo do sada vrlo malo ili ništa radili.

Naše forume i organizacije SK moramo u ovom trenutku malo jače prodrijeti. Nisam za »iskidanje glava«, da pone i od sada ću tvrditi da nam je naš svaki član dobro došao, međutim 21. sjednica Predsjedništva SKJ je linija razgraničenja i tko ne želi ubuduće raditi na toj liniji i platformi tome neće biti mjesto u Savezu komunista.

Ne može se danas više tolerirati stanje u kome je nekoliko ljudi vuklo osnovni teret našega razvijanja, a neki za normalne društvene aktivnosti nekada nemaju vremena. Previše smo okrenuti sebi i svojim privatnim interesima. To je taj neki moral koji se uveliko u naše društvo i među članove SK, kojega moramo početi postepeno razbijati.

Moramo se u našem budućem radu mnogo više okrenuti radniku, moramo više rješavati probleme u kojima danas živi radnička klasa. To mora biti obaveza i dužnost svakog člana SK, na tome treba da potvrđuje sebi i svoj rad i jedino takvim djelovanjem dobivat ćemo u naše redove, redove SK, mlade radnike, poštenu inteligenciju i sve druge koji žele raditi za dobrobit radničke klase i našeg naroda i za daljnji razvoj samoupravog socijalizma.

USKORO OCJENA SAMOUPRAVNHIH ODNOSA

Za 1. mjesec slijedeće godine pripremamo našu Općinsku konferenciju u zajednici sa Sindikatom koja bi trebala dati ocjenu samoupravnih odnosa u našim radnim organizacijama. Ova konferencija je bila predviđena za 12. mjesec ove godine, ali smo je zbog ovih novih momenata morali pomaknuti. Želim iskoristiti ovaj skup i apelirati na sve nas, da se u sklopu rasprava o stavovima i zaključcima 21. sjednice raspravi i problematiku samoupravljanja, da u tim rasparavama učestvujemo i mi predstavnici društveno-političkih organizacija, kako bi zajedničkim snagama na toj konferenciji donijeli što pravilnije ocjene i zaključke, za koje smatram da neće ostati samo na papiru, nego ćemo u ovoj za rad SK povoljnjoj situaciji morati i do kraja sproveсти.

Dragarice i drugovi smatram da bi se ovde dat još mnogo govoriti o nizu pitanja s kojima se svakodnevno srećemo, počevši od kadrovske politike, ospozobljavanje domaćih kadrova, o komunalnim uslugama, trgovackim uslugama, mogao bi kritički govoriti o svome radu, o radu svih društveno-političkih organizacija, Skupštine itd. Ja o tome ne bi sada više govorio, nego bi vas sve skupa pozvao da učestvujete u diskusiji i osvrnete se što konkretnije na ova i sva druga pitanja ovog trenutka.

Na kraju mi dozvolite da kažem, da hrvatski komuni-

sti, hrvatska radnička klasa i narod u cjelini nikada neće primiti za svoje saveznike, ni nacionaliste, ni šoviniste, ni separatiste, neće primiti nikada vanjskog neprijatelja i uvjeren sam da će ujvijek imati snage da se odupre svakom neprijatelju sa bilo koje strane ili pozicije dolazi. Mi jugoslavenski komunisti koji živimo u svim našim republikama sigurno imamo različitih propusta i gledanja na neke stvari, no, kada se zajednički dogovorimo o nečemu onda tu više nema odstupanja i zaključke moramo svi jedinstveno na istoj idejnoj osnovi provoditi.

Sada kada se nalazimo u jednoj složenoj situaciji sada nam se pokušavaju javljati i dizati glave razni elementi kojih do sada nije bilo u našem društveno-političkom životu i koji su sa Titovog kursa već dugo skrenuli. Mislim da im moramo reći hvala, da njihove pomoći ne trebamo, da se ne vraćamo na nikakva stara vremena, da ćemo dalje raditi na sprovodenju ustavnih amandmana i da imamo snage i volje da ćemo iz ove situacije izići kao pobednici, jači i monolitniji.

Nakon uvodnog izlaganja i ocjene situacije na području komune Dugo Selo razvila se vrlo živa diskusija u kojoj su učestvovala 22 diskutanta. Ovo je bila jedna od vrlo dobro konferencija SKH Dugo Selo. Sa punom odgovornošću članovi SK iznosili su i analizirali dosadašnji rad i ocjenu stanja kod nas u odnosu na djelovanje nacionalističkih i šovinističkih snaga na našem području. Prvi se za diskusiju javio MIJO KOKOT on je rekao, iako na našem području nismo imali ekscesa moramo se svi zajedno do maksimuma založiti na sprovodenju u život Titovih riječi sa XXI. sjednice Predsjedništva SKJ. Drug NEDIP NUKIĆ iznio je pred konferenciju da je već prije godinu dana primjetio da nešto nije u redu kada je u poduzeću »TEMPO« dolazio Srećko Bielić. Primjetio sam tada da se naše radnike dovodi u zanablu i da se o društvenom upravljanju samo priča, a kada je potrebno da radnici nešto odluče onda se pružaju otpori i rijetko kada je pravda na njihovoj strani. Drug ĐURO BAN u svojoj diskusiji rekao je da drugovi koji su dali ostavke na svojim funkcijama nisu komunistički priznali svoje pogreške. Nadalje je iznio razgovor odnosno prijevor druga Ivana Šibla prikolic proslave u Oborovu zbog recitacije za koju je rekao tada da nije hrvatska. Sto se tiče nacionalizma rekli smo da ga nije kod nas bilo, ali mislim da je pomalo prisutan.

DRAGAN CVJETIĆANIN, potpukovnik JNA u svom izlagaju između ostalog rekao je: »Nama, starim komunistima je poznato da je i prije bilo raznih kriza. U posljednjih 20 dana toliko je rečeno i napisano da možemo shvatiti svu ozbiljnost togata. Ja ne bih o ličnostima već o pojavnama. Unatrag dvije godine počele su stvari da idu nekako nizbrdo, očito je bilo vidljivo da kod naših viših rukovodilaca nije sve u redu. To se vidjelo zbog stalnih priča oko nacionalnosti i stvaranja hrvatske države. Ja se slažem sa referatom druga sekretara o ocjeni stanja, ali smatram

da moramo biti i nadalje jako budni. Nadalje ističe potrebu da se članovi SK koji su vezani uz organizaciju JNA što više uključe u rad organizacija SK u mjestu kao i druge društveno-političke organizacije.

Drug SLAVKO KLIČAN istaknuo je da je dosadašnje djelovanje članova SK bilo slabo i da bi svaki član SK trebao ispitati sebe da li će u buduću kao takav moći izvršavati sve zadatke koji nam predstoji. Trebamo se riješiti onih članova koji nisu na liniji kursa SK. Naša štampa, radio i televizija do sada su nam također davali skriv slike. Mislim, da bi to trebalo staviti pod kontrolu i sve nas pravilno obavještavati.

Drug predsjednik Skupštine općine Dugo Selo ing MARIJAN SKET između ostalog reka je: Ja mislim da ovu našu diskusiju nekako usmjerimo na daljnje našim zadacima, a da se po nekim drugim pitanjima posebno sastavu sastanci. Danas moramo dati smjernice za naš budući rad. Mi smo svi skupa vidjeli da je drugu Titu bilo vrlo teško što se u SR Hrvatskoj to dogodilo i njegova je želja bila da to riješi najprije sa rukovodstvom iz Hrvatske. Međutim, kada to nije uspijelo morao je ići pred cijelu javnost. Za mene je ova situacija teža, nego što je bila 1948. godine. Ja vjerujem da naša radnička klasa nije nacional-

no opterećena. Naša radnička klasa je dobra, međutim, očito je da je ovde rukovodstvo Saveza komunista krenulo krivim putem. Mi se danas trebamo okretnuti prema onome što sad imamo, te da nedamo samo verbalnu podršku nego da se aktivno zalozimo na zadacima koji stoje pred nama. Moramo svakom našem radnom čovjeku reći i protumačiti što se to kod nas dogodilo i pravilno ga informirati.

U diskusiji su dalje učestvovali još Branko Šruk, Mato Golik Radivoje Božić, Stjepan Škubić, Mato Hajduk, Rudolf Galovec, Dragutin Karas, Mladen Gregurić, Stjepan Mikane, Josip Trupec, Belizar Božić, Dmitar Bjelobrk, Ivan Dvanajščak, te Novak Ivan — Bat, koji je rekao da su ga mnoga stvari zabrinule kao starog ratnika, a naročito me zabrinulo i dirnulo na proslavi u Sesvetama koja je nedavno održana gdje je Komarica naredio glazbi da svira o Banu Jelaciću. Ne bi se čudio da se to zasvira negdje u godišnji od nekih poluprijatnih ili plijanih ljudi, ali smatram da se to komunistu nesmije dogoditi. Krivece treba tražiti i treba ih goniti. Posla ima našim društvenim izgradnjama i neka radne.

Na kraju diskusije predsjednik konferencije Ivica Kušaš dao je završnu riječ i predložio da se donesi zaključci sa ove konferencije koji su također u prilogu ovog članka.

Zaključci OK SKH Dugo Selo

sa Izvršnim komitetom CK SKH.

Zadužuju se sve organizacije SK i forumi svih društveno-političkih organizacija i današnje sjednice Općinske konferencije SKH Dugo Selo održe sastanke i u tom svjetlu rasprave o svojoj dosadašnjoj aktivnosti i budućim zadacima.

4. Na osnovu naprijed sponutih sjednica i zaključaka u svim organizacijama dopuniti programe aktivnosti i na platformi 21. sjednice razgraničiti se sa svima koji u svome radu ne polaze od zaključaka 21. i 22. sjednice Predsjedništva SKJ, govora druga Tita i 23. sjednice CK SKH.

Iz rada Općinske konferencije SKH

stora objavit ćemo u slijedećem broju lista »Dugosekska kronika«.

Na sjednici je donijet zaključak da sve društveno-političke organizacije i Skupština općine naprave zajednički program akcija, a koordinator za to je Općinski komitet SKH Dugo Selo.

Za delegata za 2. konferenciju SKJ izabrana je drugarića inž. Borka Korač iz Samobora, a za 5. konferenciju SKH sekretar Općinskog komiteta SKH Dugo Selo drugi Pavao Škrlec.

sjed
SKJ,
mali
skog
nekol
na ko
giran
ma -
žnjav
vezi,
skup
proši
1971.
stičk
nja
sreta
vidu
renog
nja.

Dis
stov
potvr
našoj
ganju
su
proši
Dugo
ca
imali
mjesi
drugi
orga
revoli
je po
da k
nalist

Kad
vio p
ćine
proši
odbor
prošl
osudu
podr
politi
općin
ja šir
tivno

Mjesna zajednica Dugo Selo - izvršenje plana 1969-1971. g.

Mjesni samodoprinos bio je uveden na području mjeseta Dugo Selo, Kopčevac i Puhotovo referendumom 9. 3. 1969. za 1969. 1970. i 1971. godinu tij na području Mjesne zajednice Dugo Selo. Kod raspisivanja mjesnog samodoprinosa koji je uveden 1% na netto osobne dohotke i mirovine i 3% na doprinos od osobnog dohotka iz poljoprivrede, zanatskih i drugih privrednih djelatnosti i intelektualnih usluga, a predviđalo se je ubrati cca 330.000,00 dinara.

Na ovaj način putem našeg lokalnog lista Savjet mjesne zajednice želi upoznati građane o prihodima i rashodima za ovo razdoblje iako su o tome građani obaviješteni i putem ovog lista kao i preko mjesne organizacije SSRN-a i Savjeta mjesne zajednice o programima za svaku godinu, finansijskim planom i utrošnim sredstvima. U prvom redu trebali bi se podsjetiti programa rada Mjesne zajednice za 3 godine prigodom raspisivanja mjesnog samodoprinosa, a koji se je uglavnom sastao u tome da se provede plinovod i vodovod u stare ulice, Dugog Sela i Kopčevca i to;

1. Cobovićeva ul. (želj. stanica — Domitrova) cca 300 met.
2. Novakova ulica cca 450 met.
3. Ulica JNA (od Pavličeve — do garnizona) cca 350 met.
4. Jurkcsova ulica (do pruge) cca 300 met.
5. Domitrova ulica (preko pruge) cca 300 met.
6. Pavličeva ulica cca 200 met.
7. Ferenčakova ulica cca 200 met.
8. Kopčevac (selo i produženje uz cestu) cca 1400 met.
9. Bobinčeva (Elektromlin — do kraja) cca 300 met.
10. Oštarijaševa i Hanžekova cca 200 met.
11. Novo naselje (iznad zadružnog doma) cca 500 met.

Osim toga iz sredstava izvan Mjesne zajednice (komunalni doprinos) ugovoren su također bili radovi izgradnje kanalizacije i Bobinčevoj ulici od Novakove ulice do kraja (južna strana) prema istoku. Isti tako ugovoren je sa »Kograp« kom. grad. preduzećem Dugo Selo izgradnjom nogostupa i zelene površine u Bobinčevoj ulici južna strana (gdje je kanalizacija) i nogostup u domu JNA do Kopčevca (sjeverna strana) i nogostup u Cobovićevu (zapadna strana) od centra do željezničke stanice. Ovdje su se založili mještani Ulice braće Bobinčevi koji su bez naknade odstupili svoja zemljišta za nogostupe i zelene površine, a pod istim uvjetima maknuli su svoje ograde, posjekli drveće, ukrasno grmlje i drugo. Ovo još uvijek u Pavličevoj ulici nije riješeno, a neće se moći niti početi sa radovima dok se ovo ne riješi.

Sada bi iznijeli prihode kroz period ubiranja mjesnog samodoprinosa, a onda rashode kako bi građani bili u cijelosti upoznati o kuda pritiču sredstva u Mjesnu zajednicu i za što se ista troše.

Prihodi su priticali po godinama i to:

Prenos sredstava iz 1968. god. 108.335,00 din.

Dotacija iz budžeta dijeljena mjesnim zajednicama prema ulaganju odnosno u budžet

1969. g.	67.990,00
1970. g.	68.610,00
1971. g.	74.730,00
	211.330,00 din.

Mjesni samodoprinos 1% odnosno 3% i to:

1969. g.	138.808,00
1970. g.	180.375,00
1971. g.	207.509,00
	526.692,00 din.

Ostali prihodi i novčana učešća

1969. g.	3.208,00
1970. g.	5.815,00
1971. g.	7.274,00
	16.297,00 din.

Učešće građana N. Naselja u plinskoj i vodovodnoj mreži u 1971. godini

	21.500,00 din.
--	----------------

Svega prihodi sa prenosom iz 1968. g.

	884.154,00 din.
--	-----------------

Sredstva su trošena prema finansijskim godišnjim planovima i to:

a) Za potrošnju javne rasvjete:

1969. g.	24.946,00
1970. g.	74.074,00
1971. g.	88.955,00
	187.975,00 din.

b) Za čišćenje nogostupa i zelenih površina te ulica Domitrove, Pavličeve od centra do doma JNA i Bobinčeve od centra do Novakove ulice

1969. g.	22.200,00
1970. g.	22.624,00
1971. g.	nije čišćeno 44.824,00 din.

c) Provodenje vodovodne i plinovodne mreže u Dugom Selu od strane »Kograp« komunalno-građevnog poduzeća Dugo Selo (ranije »Progres«) po godinama i to:

»Kograp« kom. pod. Dugo Selo u 1969. g.

— dio vodovodne mreže Novo naselje iznad zadružnog doma cca 270 m

3.517,00

— plinovodna mreža Cobovićeva ul. od želj. stanice do Domitrove ul. cca 300 m

8.465,00

— plinovodna mreža u Bobinčevu od Elektromlina do ceste za Ostrnu cca 300 m

27.364,00

— Domitrova ul. preko pruge plinovodna mreža cca 900 m

35.433,00

— plinovodna i vodovodna mreža u Hanžekovoj cca 200 m

10.143,00

85.102,00 din.

Isto poduzeće u 1970. g.

— Kopčevac plinovodna i vodovodna mreža cca 1300 m

78.599,00

— plinovodna i vodovodna mreža u naselju Stiparski cca 350 m

15.768,00

— plinovod i vodovod u Oštarijaševoj ulici cca 150 m

10.146,00

— Novakova ulica plinovodna i vodovodna mreža cca 1.000 m

64.397,00

— Pavličeva ulica pred centar od Kopčevca prema zapadu do kraja cca 450 m

17.778,00

186.688,00 din.

Isto poduzeće u 1971. god. izvodilo je radeće u

— Novakovoj ulici spojevi ispod Beogradske i Koprivničke pruge plinovod i vodovod — nije obračunato niti naplaćeno

6.388,00

— Novo naselje plinovod i vodovod cca 180 m građani uplatili 21.500 dinara na račun nije obračunato niti naplaćeno na račun toga data akontacija

50.000,00

— Data akontacija za izgradnju nogostupa odnosno za asfaltiranja, jer su zemljani radovi i šljunak sa ugradbom između istog poduzeće i Komunalnog fonda općine

56.388,00 din.

Također je isto poduzeće provelo plinovodnu i vodovodnu mrežu u Jurkesovoj ulici, što također nije obračunato niti naplaćeno

d) Za Jurkesovu ulicu nabavljen je 150 kom. betonskih cijevi Ø 40 cm za kanalizaciju sa potrebnim cementom od »Budućnost« u vrednosti od

11.520,00

e) U 1970. nabavljeno je za rasvjetu tijela za ulicu Stiperski i dio Novog naselja (3,4 i 5 ulica iznad općine) i utrošeno 8.070,00

f) U 1971. g. utrošeno je kao učešće u provođenju visoko i nisko-naponske električne mreže Lukarišće — Ostrna iznos od 77.728,00 97.318,00 din.

g) Ostali nepredviđeni izdaci za šljunak, propuste na javnim putevima i dr. u 1969. g. 100,00 1970. g. 3.313,00 1971. g. 2.639,00 6.052,00 din.

Svega izdaci od a do g. Saldo na rač. knjižici 30. 12. 1971. Sveukupni rashodi sa stanjem na 31. 12. 1971. g.

644.347,00 din. 219.807,00 din. 884.154,00 din.

Povrh ovog opisa i finansijskih pokazatelja treba napomenuti i slijedeće:

Sve zemljene rade

ove

zemlje

u

Dugom

selu

»Kograp«

komunalno-

građevno

poduzeće

Dugom

selu

na

teret

prihoda

od

plina

i

voda

također nije Mje-

snog

zajednici

Dugo

selo

za

računa

na

montaži

a)

plinovoda

u

Ulici

braće

Cobović

cca

300

m,

u

Ulici

Novakovo

cca

450

m,

u

Hanžekovo

ulici

cca

250

m

u

Jurkesova

ulici

cca

100

m,

u

Ulici

Kobčevac

cca

1300

m,

u

Ulici

Cobović

cca

AKTIVNOSTI MJESENH ZAJEDNICA NA PODRUČJU NAŠE KOMUNE

MJESENH ZAJEDNICE KOJE NAVODIMO U OVOM BROJU »DUGOSELSKE KRONIKE« MOGU BITI PRIMJER MNOGIM MJESENH ZAJEDNICAMA KAKO TREBA ISKORISTITI SVE MOGUĆNOSTI I DOĆI DO CILJA, JASNO UZ VELIKE NAPRE POJEDINACA I ČITAVOG MJESTA. OVAJ PUT SPOMENUT CEMO SAMO DVJE MJESENH ZAJEDNICE SA NAŠEG PODURČJA. U SLIJEDECIM BROJEVIMA OBJAVIT CE SE AKTIVNOSTI OSTALIH MJESENH ZAJEDNICA KOJIH JOŠ IMA ALI CEMO SPOMENUTI I ONE KOJE MIRNO SPAVaju A SREDSTVA IM STOJE NA RAČUNIMA NETAKNUTA VEC NEKOLIKO GODINA.

Mjesna zajednica Ivanja Rijeka

O Mjesnoj zajednici Ivanja Rijeka već smo pisali, to je već poznata stvar, poznata po stalnim akcijama koje provodi na svom području među prvima na čelu sa svojim, i nاشim dobrim društveno — političkim radnikom sa kojim se ponosi i selo i mi kao komuna, to je naš Miško Haleuš.

Akcija, za akcijom... jedna nije prestala, već je druga na vratima. Da počemo sa vodovodom. Dogovori, a iza toga odmah aktivni rad. To je bilo 1969. godine. 2.300 metara trebalo je iskopati kanala za glavnu vodovodnu mrežu, nije to malo za ovo naše maleno mjesto, ali predava nema, na čelu je Miško i radi napreduju. Radilo se točno prema određenom planu i svaki je znao gdje je i šta treba da radi. Tako je kanal u dužini od 2.300 metara iskopan za vrlo kratko vrijeme. Položene su cijevi, izvršena montaža. Sve nestručne radove radili su sami mještani. Sveukupni radovi koje su mještani izvršili prema predračunu i zahtjevu tadašnjeg pod. »Progres« iz Dugog Šela iznose 81.910,00 N. dinara. Velike su to uštede u novčanim sredstvima. Glavna mreža materijal i montaža odnosno stručna radna snaga košta nas 63.700,00 dinara. To treba da platimo. Kad je već sve bilo gotovo sada treba priključak, a za to je potrebno još da svako domaćinstvo povrh svega plati din 600,00 po jednom priključku.

Veliko je to opterećenje za mještane Ivanja Rijeke, ali oni znaju što hoće, hoće imati zdravu i čistu vodu, brinu se za zdravlje sebe i svojih potomaka.

Tek što je akcija oko vodovoda malo odmakla, tek što su mještani malo odmoriли, ponovno akcija traži se plin.

Novaca nema. Početak, na popisu stotinu domaćinstva, prema predračunu svaki je trebao da platí 1.560,00 dinara, tako se stvorio fond od 156.000,00 dinara. Upravo toliko stajala je glavna mreža do priključka. Dužina ove mreže iznosi 3.160 metara, dakle trebalo je iskopati kanal za polaganje plinovodne cijevi kao i zatrpati iste, izvršiti izolaciju sve vlastitim snagama. Radilo se punom parom, radovi izvršeni na polaganju plinovodne mreže preračunato po cjeni koštanja poduzeća iznose 89.100,00 dinara.

Ovo je zaista smjelost — odlučnost. U ovaku kratkom roku bez unaprijed osiguranih sredstava izgraditi toliko vrijednu stvar koja će ostati dalekim pokolenjima u sjećanju na velike akcije koje su se izvršile u godini 1969 — 1971.

Moramo spomenuti, da se u ovim akcijama priključuju i privredne organizacije koje svojim učešćem pomažu Mjesnoj zajednici da izđe iz prilično teške finansijske krize. Tu treba spomenuti »Sljeme«

Društveno-politički radnik
MIJO HALEUŠ

Sesvete i bivši »Progres« Dugo Šelo, koje su imale razumijevanja prema mjesnoj zajednici i pomogle joj u akciji.

Mislite da je sada gotovo? Ne! Već je poznato da mjesto Ivanja Rijeka imade formiran nogometni klub. Potrebno je igraliste. Sta mislite tko se našao na čelu akcije? Opet naš Miško Haleuš. Nije se našao da igra nogomet, ali se našao na čelu akcije da pomogne kao iskusni društveno-politički radnik mladim ljudima da dodu do zamišljenog cilja. Potrebno je opet početi radnim akcijama. Potrebno je isplanirati veliki kompleks neravne površine i kanala da bi se izgradilo igralište. Vrijedni su tu bili omladinci, vrijedni su tu bili članovi nogometnog kluba. Ovdje je potrebno i posebno pohvaliti koji su se naročito zalagali, a to su Slavko Poldručić i Mijo Rebić, te Ivan Mikša i Stjepan Sneler iz susjedne općine. Radovi oko uređenja nogometnog igrališta iznose 35.000,00 dinara. Planiranje je gotovo. Do godine nogometni klub trebalo bi imati svoj teren. Mjesni samodoprinos na području Ivanja Rijeke izglasan je sa 3% od katastarskog prihoda, 2% od zanatske djelatnosti i 1% iz radnog odnosa. Ukoliko bi uporedili ukupne investicije koje su utrošene u ovim akcijama preračunato sve u dinarima što iznosi negdje oko 850.000,00 dinara. Jasno je da iz samodoprinosova vi radovi nisu se mogli naplatiti, već je to kao što smo rekli djelomično isplaćeno odmah po domaćinstvima, dok je dio sredstava 35.000,00 posuđeno iz fonda mjesnih zajednica Skupštine općine Dugo Šelo.

Danas se Ivanjariječani mogu ponositi sa svojim akcijama, iako vjerujemo da će oni dalje nastaviti sa drugim koje će im biti nužne da selo do kraja dobije izgled grada.

Čime su zaokupljeni mještani Svibovski Otok - Sviblje

Predsjednik Mjesne zajednice
Svibovski Otok
STJEPAN KOLAČIĆ

Mještani sela Svibovski Otok-Sviblje nalaze se na takvom području uz samu rijeku Savu gdje je vrlo loša voda za piće, ne samo po okusu već i štetna po zdravlje ljudi. Kada su Ivanjariječani 1969. godine počeli sa izgradnjom vodovoda kako bi spasili stanovništvo i barem donekle održavali zdravlje ljudi na tim terenima, već tada su mještani ove mjesne zajednice razmišljali o tome kako da dodo do pitke vode preko vodovodnih cijevi. Nije to samo zbog toga da čovjek ima vodu u kući, jer nije to sve. Bitno je ono što smo gore rekli. Međutim, bilo je problema, dugacka trasa, a mjesna zajednica nema toliko novaca da bi to mogla sprovesti. Međutim, kada postoji volja većeg dijela stanovništva onda i novac nije u pitanju. Tako su mještani ove mjesne zajednice prionuli dogovaranju i izgradnji vodovodne mreže u dužini od 2.023 m. Ujedno su uporedo sa izvadnjem glavne mreže izvodili radove za priključke preko glavne ceste u dužini od 60 metara. Radove na iskopavanju zemlje izvadili su mještani sami, pa se može pretpostaviti kolika je količina zemlje na ovakoj dugackoj trasi. Povrh radova na iskopavanju mještani su obavljali i druge radove koje su mogli sami obavljati, a to je uglavnom kod montaže glavnog voda. Također su izvršeni i radovi od Ivanja Ri-

jeke prema našoj mjesnoj zajednici, gdje je trebalo mijenjati cjevovod radi samog profila cijevi. Radovi su započeli u vrlo nezgodno vrijeme, pa su se rovovi nakon iskopa zbog kiše i snijega zatrplali, to je vrlo otežalo radove, jer se moralo prići ponovnom izbacivanju zemlje. Ovdje treba zahvaliti posebno Dobrovoljnom vatrogasnog društva Sviblje, Stjepan Kolačić i pojedincima u tom društvu koji su vatrogasnim agregatom izvukli nebrojeno hektolitara vode i time omogućili lakše čišćenje graba i polaganje vodovodne trase. Iako je ovo bio mukotrpan posao nije se odustalo od cilja, normalno je da su pojedinci bili žrtve, da bi ih trebalo posebno pohvaliti, ali neka ih hvali njihov rad, uostalom svi mi znamo tko su ti koji su bili žrtve ove akcije. Bilo je i onih koji su sve promatrali sa strane i mislili da voda nikada neće doći u naše mjesto. Ali, kada su uvidjeli da se podesi približava kraju tada su i oni prionuli i priključili se akciji. Danas Svibovski Otok-Sviblje ima 32 domaćinstva

Do sada smo utrošili u izgradnju vodovodne mreže slijedeće:

izrada projekta	2.000,00 N. din.
komisija za odobrenje mreže	150,00
dovoz materijala	1.239,00
stručna radna snaga	13.876,00
materijal za vodovodnu mrežu	40.206,47
razni troškovi	705,60
U k u p n o :	58.177,07 N. din.

vrijednost od 200.237,13 dinara.

Kada danas pogledamo ova iznijeta finansijska sredstva i sve ovo što smo unazad dvije godine učinili, mislim da je ovo mjesto vrijedno svake pohvate.

U svim ovim radovima istaklo se nekoliko ljudi oko akcije, prikupljanja sredstava i radova koji su se vodili uvijek na čelu njih. Ipak ovde treba posebno pohvaliti Dragutina, Klepca, koja je ovdje dao posebno svoj dobitnos.

Mato Podlejan
Svibovski Otok

Proslava u Zavodu Stančić

Radnici Zavoda za mentalno nedovoljno razvijenu djecu i omladinu u Stančiću koji u tom kolektivu rade 10 i 15 godina proslavili su u krugu svojih drugova taj jubilej. Ručne satove dobilo je 12 radnika koji su 10 godina u kolektivu, a deseterica koja su proveli u kolektivu 15 godina dobili su prigodne darove — rekao nam je direktor Zavoda prof. *Marijan Lisac*. Istodobno kolektiv Zavoda Stančić oprostio se od petorice koji su otisli u zasluženu mirovinu. I njima su uručeni prigodni darovi. Za sve članove kolektiva održana je potom priredba na kojoj je nastupio pjevač *Marko Novosel*. Donosimo imena jubilaraca i umirovljenika:

UMIROVLJENICI:

Ljubica Bakulin,
Danica Majica,
Ana Mikas,
Marija Većerić,
Ivan Županić.

RADNICI SA 10-GODISNJIM STAŽOM U ZAVODU:

Zdenka Cvitkušić,
Katica Čekada,
Dinka Čerluka,
Marica Đurđević,
Marica Hrenkukčec,
Mirjana Končalović,
Ljubica Muretić,
Marija Preskar,

Danica Škrlec,
Dragica Švedi,
Danica Valjak,
Milica Valentak.

RADNICI SA 15-GODISNJIM STAŽOM:

Osman Alkić,
Marica Brliček,
Manda Jevrić,
Ljubica Krpanić,
Stjepan Kvaternik,
Nada Matan,
Stjepan Pajtak,
Barica Perić,
Marica Slivar,
Edo Vaniš.

I. CR.

Nesvakidašnji oprost duga

Jedna parnica završena je pred Općinskim sudom u Dugom Selu na nesvakidašnji način. Naime, Stjepan Šipiljar iz Lupoglavca imaće je potraživanje prema Edi Salčecu zbog naknade štete u iznosu koju je već prelazio 500.000 starih dinara. Radi naplate tog iznosa pored drugih postupaka vođen je i postupak za prodaju nekretnina tuženog Ede Salčeca. U međuvremenu umro je Edo Salčec. Iza nje

ga ostala je žena i dvoje malodobne djece sa imovinom iz koje bi teško bilo uopće živjeti.

Tužitelj Stjepan Šipiljar učinio je tada nesvakidašnji gest kakav je bilo dobro da, bar u sličnim situacijama učine mnogi. Zatražio je samo naknadu nužnih troškova, a oprostio dug od preko 400.000 starih dinara.

Požar potpuno uništio trgovinu tehničkom robom u Dugom Selu

Vatra progutala milijune

Požar koji je u srijedu 15. prosinca predvečer poharao trgovinu tehničkom robom Trgovačko ugostiteljskog pod. »Budućnost« iz Dugog Sela bio je glavna tema razgovora o nastalom požaru u mjestu. Naime, šteta pričinjena požarom neslužbeno se cijeni cca 55 milijuna starih dinara. To su za sada samo nagađanja. Valja sačekati mišljenje komisije Osiguravajućeg zavoda iz Zagreba i službenih predstavnika Dugoselskog poduzeća, koji procjenjuju nastalu štetu. Jer ne samo da je uništена skupocjena roba televizori, radioaparati, gramofoni, magnetofoni,

električne i plinske peći, strojevi za pranje rublja i niz drugih vrijednih predmeta — nego je požar uništio i nedavno obnovljenu prodavaonicu a znatna šteta je i u stanu obitelji Oabad koji se nalaze na katu iznad prodavaonice.

Grijalica — kraj hrpe papira

Dosadašnji rezultati istrage govore da je uzrok požara — zaboravljena (a zapaljena) električna grijalica koja se nalazila u blizini hrpe starih papira i drugih otpadaka. Naime, u srijedu je Dugo Selo bilo bez struje od 7.30 sati do 16.30 sati. Kako električna grijalica cijeli dan nije radila osobljje prodavaonice ju je najvjerojatnije zaboravilo isključiti. Kad je struja došla, grijalica se upalila, a ubrzo zatim plameni jezici zahvatili su prodavaonicu. Sliku je bila stravična. U trgovini je pakao: čuo se prasak televizora, radioaparata, kroz velike izloge sukljao je dim.

Pod reflektorima automobila ukoštač vatrenoj stihiji prvi su se dohvatali pripadnici DVD Dugo Selo.

Vatrogasci bez vode

Iako opremljeni tek s nešto opreme oni su uvelike za-

služni što požar nije potpuno uništio jednokatnicu u Pavlićevoj broj 88. Uz sve ostale nevolje, protiv Dugoselskih vatrogasaca urotila se i voda. Naime, kako cijeli dan u srijedu nije bilo struje nisu radile ni vodovodne crpke i pritisak u cijevima bio je jeko slab.

Plin nije eksplodirao

Požar je zapravo iznio na vidjelo koliko su dugoselski vatrogasci tehnički loše opremljeni. Sigurno je da rješenje tog problema traži angažiranje šire društvene zajednice. U gašenju požara i spašavanju onog što se još spasi dalo sudjelovali su hrabri i nesebično pripadnici DVD poduzeća »INA-NAFTAPLIN« radilište Dugo Selo, pripadnici garnizona JNA iz Dugog Sela i članovi profesionalne vatrogasne brigade iz Zagreba.

Srećom, požar nije zahvatio boce s plinom koje su se također nalazile u trgovini. Moglo je doći do tragedije. Naime, gašenje požara promatrano je mnoštvo Dugoselčana.

Ivica Crnić

NEKI FRAGMENTI IZ POLITIČKIH BORBI POD VODSTVOM KOMUNISTIČKE PARTIJE U DUGOSELSKOM KRAJU (44)

REVOLUCIONARNA KRETANJA NA NAŠEM PODRUČJU I U DUGOSELSKOM KRAJU

ULOGA I ZNAČAJ ORGANIZACIJE KOMUNISTIČKE PARTIJE U OPATINCU

Duro Šrac - Pero iz Opatinice željeznički radnik, koji se također bavio i zemljoradnjom na svojem malom gospodarstvu u Opatincu i političkim radom ne samo među željezničkim radnicima, nego također i u svome selu među svojim seljima, susjedima i prijateljima te na taj je način bio primljen 1940. godine za kandidata Komunističke partije. O tome je raspravljaо mjesni komitet Gornji Šarampol kuda je on u to vrijeme spadao kao aktivista i simpatizer Komunističke partije.

Ako analiziramo daljnji razvoj kretanja političkih zbijanja u ovome selu, a također i drugim selima uz rijeku Lonju onda vidimo da se za program Komunističke partije borilo sve više ljudi bilo radnika ili seljaka iz ovih krajeva.

Prva partizanska čelija Komunističke partije Hrvatske u Opatincu osnovana je 5. veljače 1941. god. na sastanku kome je prisustvovao i član Centralnog komiteta Karel Stjepan »Sijedi«. Na ovome sastanku za članove Komunističke partije primljeni su:

1. Šrac Duro - Pero, koji je do tada bio kandidat, sada je izabran za sekretara,
2. Kralj Stjepan, zamjenik sekretara,
3. Pokas Ivan, Bosi I
4. Šimunec Stjepan.

Razvijajući i dalje svoju političku aktivnost u selu i okolini i šireći program Komunističke partije, proučavajući konspiraciju te strategiju i takтику na sastanku čelije 2. 7. 1941. god. primljen je Soviće Tomo iz Opatinice i Lončar Martin iz selo Lepšića.

Nekako u to vrijeme u selu Opatinu bilo je oko 41 simpatizera programa Komunističke partije. Svi članovi čelije bili su zaduženi za pojedinačni rad sa svojim seljima, susjedima i prijateljima i na taj su način širili krug simpatizera, koji je iz dana u dan bio sve veći, a što se kasnije potvrdilo 1941. god. kada je Partija pozvala naše narode na ustancu, da je selo Opatinac među prvima dalo veliki broj boraca, možemo reći skoro uglavnom sve borce u poznati prvi partizanski odred »Sloga«, čiji je komandir bio Pokas Ivan »Bosi« iz Opatinice.

Pokas Ivan - Bosi, član čelije Komunističke partije Opatinica i prvi komandant partizanskog odreda »Sloga« koji je izvršio nočni jurč na Lonjski most u Prečcu 23. 12. 1941. god. Sada živi u Zagrebu kao umirovljeni potpukovnik, te društveni radnik.

Medutim Partija je bila u dubokoj ilegalnosti, čiji se utjecaj iz dana u dan širio, ali je također djelovao i HSS-čija je direktiva bila da će sloboda doći kroz pregovore da treba čekati i da će se sve to nekako urediti parlamentarnim putem. Ovoj lažnoj politici kako priča stari iškustni revolucionar Martin Lončar iz Prečca čija je porodica kompletna bila u NOB-u, a posebno njegova kćerka Danica Lončar koja je istaknuta državno politički radnik, trebalo se suprostaviti i pripremiti teren za protakciju, jer je narod još uvijek u velikoj većini vjerovao ovoj politici. Veliki broj članova partije uključili su se u organizacije HSS-a i to na čitavom području Dugog Sela i svi su ti naši drugovi imali veliku povjerenje narodu.

To je povjerenje bilo tako veliko da su mnogi od njih medu njima i Martin Lončar bili članovi kotarskog odbora HSS-a. Svaki član partije je imao svoj posebnl zadatak. Sastanci su se održavali mjesечно i to svaki put u drugom selu.

Kada je formirana 1939. god. banovina Hrvatska onda je Nikola Srdović senator u Beogradskoj vladi kao predstavnik glavnog odbora HSS-a iz Sela Zaklepice sazvao sve kotarske odbornike na sastanak jedne nedjelje u Brešku Gredu, gdje je govorio o značenju banovine Hrvatske. Govorio je također i da ova banovina nema finansijskih sredstava i da je glavni odbor HSS-a na čelu sa Mačekom donio zaključak da se oporezuje po čokotu vinova loza koju naš narod zove tudum ili direktor. Poznato je da su u to vrijeme naši ljudi po svim selima i vinogorskim područjima naročito oni, koji su imali vinograde u Hrebincu, u Brckovljanim, na Martinu u Dugom Selu ili pak Kloštru Ivančiću imali uglavnom zasadenu ovu lozu. Razumlje se da je ovo izazvalo veliki revolt naroda koji je pružio otpor. Prema sjećanju Martina Lončara o toj odluci je već ranije obavijestio kotarski odbor HSS-a Tomo Bugarin koji je u to vrijeme bio organizacioni sekretar okružnog komiteta Čazma kamo je spadalo i Dugo Selo.

Ovaj se sastanak održavao u vatrogasnem domu u Breškoj Gredi, a prostorija je bila puna ljudi iz svih okolnih sela. Poslije govora Srdovića počelo se izražavati nezadovoljstvo radi toga novoga poreza i kada je već to nezadovoljstvo zauzeo sve više maha javio se za riječ Tomo Bugarin iz Ježeva, organizacioni sekretar okružnog komiteta, koji je tom prilikom održao govor, a poznato je našim ljudima i drugovima koji ga se još sjećaju da je bio vrlo obrazovan i sposoban čovjek i da se naročito isticao u govorništvu. On je govorio: »Kako to da smo mi dobili banovinu Hrvatsku sa praznim depom, a gdje je novac kojega naš narod plaće državi u raznim formama i evo ova nova Hrvatska, nova vlast i ova banovina opet guli siromašnog seljaka koji posjeduje koju stotinu takove vinove loze naš seljak ne prodaje to vino, jer ga trgovci ne kupuju već ga upotrebljavaju za svoje vlastite potrebe. Zašto ne bi u hrvatskoj banovini taj novac koji je potreban dati bogataši koji posjeduju dve tri, a i četiri dvokatnice i trokatnice u Zagrebu itd.« Ljudi koji su prisustvovali ovom sastanku kako iz Breške Greda, Opatinice i okolnih sela odobravali su izlaganje druga Bugarin i na koncu mu svi zajedno zaplijesakali. Narodni zastupnik Srdović je na ovom sastanku izgubio bitku i onako utučen nije se ni s kimi pozdravio otisao svoju kući u Zaklepici. Poznato je da je on uživje nosio narodnu nošnju i onu svoju poznatu seljačku torbu koja ga je pratila čak i na zasjedanje parlamenta u Beograd. Ovo je u stvari bio veliki uspjeh partije i njezinih članova koji su majstorski znali iskoristiti svaku akciju za svoj rad i djelovanje. O ovom dogadaju pričalo se po svim selima dugoselskog kotara, a posebno je to zabrinjavalo desničarsko rukovodstvo HSS-a i kotarskog predstojnika u Dugom Selu.

(Nastavlja se)

Preštampanje zabranjenol

Piše: Branko Sruk

KULTURA

S mnogo lijepih želja dočekasmo Novu godinu

Žamor... veseli dječji glasovi brije hodnikom... Učionica... prazničko raspoloženje očituje se na licu svakog učenika i nastavnika, a svakog treba potiče bujica novih, ljepših želja.

Radost izvire iz svakog srca, buja kao mrlja trava u proljeće, cvjeta kao najrumeđa majska ruža, kako i ne bismo bili sretni kad nam u susret teče nova rijeka sa tri stošezdeset šest valova, a na

njima plove naše želje i...

Ulažeći u dvoranu srca su nam burno kucala ispraćajući posljednje dane stare godine i koračajući na prve stepenice Nove 1972. godine. Povodom tog praznika koji donosi sreću, radost, ljubav, brige i nove zadatke pripremili smo svečan program. Tamburaški orkestar i veliki zbor Osnovne škole Rugvica pod vodstvom druge nastavnika Branka Dolenca dao je poseban ugodač

svim priredbama pa tako i ovoj. Zbor i orkestar su ove godine obogatili svoj program sa nekoliko novih pjesama kao što su »Kozačak» i više kajkavskih popijevki. Osim ovih dviju umjetničkih grupa svoj program, izvele su dramska i recitatorska sekcija, s naoručitim spektaklom — ruskim narodnim plesom — istakla se ritmička grupa, čijim je nastupom završen ovaj naš svečani doček Nove godine.

Veliki zbor pjeva kajkavsku popijevku »Zato braćo pljme ga u muzičku pratnju druga nastavnika Branka Dolenca.

Ritmička grupa izvela je ruski narodni ples

Dramska grupa pojavila se na sceni sa igrokazom »Evo Djeda Mraza preko snježnih sinjaka«

Našim prvacima donio je Djed Mraz darove u svojoj košari.

Tamburaški orkestar pod ravnateljem druga nastavnika Branka Dolenca odavalo je nekoliko pjesama.

Napsala literarna grupa Osnovne škole Rugvica

• SJETI SE POSTUPAKA SMJELIH DRUGOVA

Tiho su se provlačili šikarama, brdima, dolinama i.... Kiša smrtonosnog živog olova jurila im je u susret. Prasak bombi lomio im se pred nogama. No, sve te zapreke nisu mogle ugasiti snagu koja je u njima jecala.

Mnogo je njihove krvi, te crvene tekućine proteklo bućnim rijekama. Mnogo ih je palo i zauvijek ostalo ustakleno u njedrima domovine. U svakom kutu, na svakom mjestu, u svakoj šumi, čekala ih je smrt. Svaki im je dan bio zburjen radom i... teške borbe vodile su se danju i noću... uvijek... Jedna zamisao im je bila »uništiti neprijatelja«. Istjerati tog snažnog, mnogobrojnog tkiva i učiniti ljepšu sutra. Stvoriti srećinu budućnost tebi, meni... i... No, taj težak zadatak nije bilo lako riješiti. Ali upornim radom, ne-salomljivom snagom, teškom i krvavom borbo Jugoslavija je postala slobodna zemlja socijalizma. Postignuto je ono za čime smo svi težili.

I zato mali druže, ti koji rasteš u nekom krilu, u okrilju nježnih ruku domovine, sjeti se svih teških pothvata smjelih drugova — partizana, jer samo oni su ti omogućili da slobodno trčiš travnjatim livadama, bereš cvijeće, loviš šarene leptiriće, da pjevaš pjesmu o slobodi. Nikad ne-moj zaboraviti njihovu dobrotu, nikad trpne trenutke koje su prebrodili za tvoju slobodu, za ljepšu i stremiju budućnost.

Branka Kolčić
VI b Rugvica

SJEĆANJE

Minulo je toplo ljeti... Zauvijek je nestala jedna radost... Odletjela je s malim lastama nekud na jug.... Laste će se vratiti no ona ne....

Da.... Uistinu je nestala radost jednog bića... jedne životinje... majušnog psića... Taj mali nestaskaživo je u istom dvorištu sa svojom sekom... Da, na dan trčali bi oni zajedno od jednog do drugog ugla dvorišta. Igrali se lovice... skrivača... Zajedno bi odlazili u obližnji šumarak da mirisu cvijeće, ili da gaze nepokošenu mirisavu livadu... Kad bi jednog od njih gazušicu zvala na rukak,... oni bi jeli zajedno... Kad je netko od njih dobio batine plakali bi zajedno... Sve su zajedno činili... Spaval... čuvali kuću,... promatrali sjajne zvijezde i činilo mi se kao da maštaju o budućnosti koja će trajati, dugo... dugo... Jednog dana odlučili su prošetati... Mali nestaskaživo ugledao je preko puta sjajnu loputicu i počeo je da je donese sestrici... Polako je išao preko puta... no, nije opazio veliki kamion koji se približavao... Škripa kočnica... cvilenje... Sve je to samo dio strave i užasa... Veliki nestaskaživo se zauvijek oprostio sa sestricom... sa domom tako mirnim i lijepim životom... Vidjevši to, sestra je potrcala k njemu... pokušala ga probudit, no, bilo je kasno. Vratila se kući žalosna, više nije primala hranu, odbijala je i vodu. Svakim je danom sve više slabila i onda u jednom trenutku odniješće je k bratu u onaj gihu tih svijet...

Da... još sad ih vidim, kako zajedno trčaraju livadama, dodiruju rosnosno cvijeće njuškicama...

Branka Genzić
VIIa Rugvica

IZ UČENIČKIH BILJEŽNICA VIĐ RAZREDA PET DANA PRIJE ZIMSKIH PRAZNNIKA

KARAZIJA ZVONKO:

Zvono zazvoni, »Što je sada po rasporedu?« upita Davor. »Historija«, odgovori Maja. Sat mirno teče. I najednom drugarica otvori Jonjića. Sva krv u žilama mi se sledi. Hoće li mene upitati? Jedno znam: ili mene ili Duška. Tada se zaručuje drugaricin glas: »Moglo je biti bolje, Jonjiću.« Listovi imenika se nemilosrdno okreću. »Sedmak«. Duletu i meni je odlanulo. On mi šapne: »Srce mi je bilo u peti dok je pitala Jonjića,« a ja mu odgovorih: »Zar misliš da je meni bi lo bolje?«

Zvono zazvoni, drugarica i zade, a mi udri proslavljeni što nismo pitani.

MLETIC EDO:

Uh, škola, škola! Pa kada će već jednom doći ti praznici? Polugodište je tu. Na svakom satu se ispituje. Drugarica lista imenikom. Strepić, Bojin se, »Planinac«, prozove ga.

Ogroman kamen mi se sruši sa srca. Ali, opasnost još nije prošla. Ja sam list ispred njega. Srećom, zazvoni i sat prestaje. Nisam pitan. Odlično! Dolijat će ja prije ili kasnije. Zato trebam potegnuti da načućim još bolje. Htio bih se javiti prirodu da dobijem odličan. Povijest — to sam pitan, i sve ostale predmete. Ovih posljednjih dana škole osjećam se nelagodno. Tko zna što se još može dogoditi! U mom razredu, u cijeloj školi, osjeća se napetost. Svi bi željeli da se što prije svrši. Neki učenici su vedri, raspoloženi. Na primjer Planinac, razredni koničar. Ima ih koji su suda počeli ispravljati »tešku artilleriju«. Navlaže se sa svojim oskudnim znanjem. Preznojavaju se. Još samo par dana i nastava će završiti...

KOBEREC SILVIA:

Ponedjeljak, utorak, srijeda... oh, oh... koliko malo imam još do polugodišta, a tu je još povijest, hrvatski, matematika... Samo uči, uči i uči! Ta pravila, ti zadaci... sve je to problemi matematike, a gdje su još Rimljani, pa Grci, pa atributi, priloške označke... Ako samo nešto ne znaš, dobićeš jedan i onda uči preko praznika... Ponedjeljak, utorak, srijeda... oh, oh...

DEVIĆ BORIVOJ:

Suboto, zašto si tako daleko?

Ponedjeljak. Sat matematike. Drugarica nešto objašnjava: »Alfa plus beta jedna-ko...«

Ma kakva matematika! Možak otišao na pašu, pa nikako da shvatim. Oči nekako tupo butje u daljinu, kao da traže nešto... nešto zanimljivo. No, uglavnom nemam sreće. Sviđa isti peizaž: ogoljete šume, puste livade, tumorno nebo.

»Dević, ja ništa.

»Dević, gdje je on?«

»Eno ga tamo, pilji kroz prozor«, reči Željko: Ha, ha, ha! zaori se smiješ. Prokleta matematika! Uvijek sve pokvari. Baš sam baksuz! Cin-cin-nii! Hura! Zvono je najbolji drug!

SPORT

Proslava 50. god. NK „Jedinstvo“

Ove godine navršava se punih 50 godina djelovanja prvog sportskog kluba u Dugom Selu NK „Jedinstvo“. Tom prilikom će se u toku ove godine održati niz sportskih susreta kako bi na taj način uveličali ovu značajnu godišnjicu. Još u toku ovoga mjeseca biti će formiran odbor za proslavu, koji će biti nosilac svih sportskih manifestacija vezanih za rad nogometnog kluba. Predviđa se niz sportskih susreta (turnira seniorskih i juniorских ekipa i turnir u malom nogometu). Nadalje predviđa se izdavanje specijalne brošure i klubsko značke. Također postoji mogućnost održavanja izložbe i već zaboravljene tradicionalne zabave „Plava noć Jedinstva“. Uz sve te sportske susrete svim bivšim i sadašnjim igračima i sportskim ra-

dnicima bit će podijeljene diplome za njihov rad na širenju nogometa u Dugom Selu i njegovoj okolini.

Proslava će započeti 1. 5. 1972. dok se završetak očekuje krajem rujna.

Ž. I.

Nogometaši počinju s pripremama

Upravni odbor NK „Jedinstvo“ na svojoj posljednjoj sjednici od 7. 1. o.g. donio je odluku da se prvi trening momčadi održi već 16. 1. na igralištu kluba. S obzirom da je ova godina jako važna za klub i vezana je za najviši plasman pripreme počinju neobično rano. Pošto vremenske prilike neće dozvoliti normalno održavanje treninga na igralištu postoji mogućnost da će klub koristiti novo-otvorenu školsku sportsku dvoranu. Trenirat će se na najvjerovatnije 3 puta tjedno

uz sudjelovanje svih igrača I. ekipe i nekolicine juniora. U pripremnom periodu klub će odigrati niz trening utakmica, a prva službena utakmica igra se već 27. 2. za cup, a protivnik je ekipa „Naitaplina“ iz Zagreba.

Ž. I.

Obavijesti iz KUG „Listonoša“

4. veljače održat će se godišnja skupština Kluba, pa se upozoravaju svi članovi da na skupštinu bezuslovno dođu.

Kupština će se održati u klubskim prostorijama u 17 sati.

Na našem jeziku ižašla je prva knjiga „BOLESTI GOLUBOVА“ od Dr Marka Šeferovića. Knjiga stoji D 50.—, a može se nabaviti u KUG „Listonoša“. Preporuča se svim golubarima i veterinarima.

In memoriam Marica Lončar

Još jedan tužni dogadjaj desio se 13. siječnja ove godine, kada je nakon kraće, ali teške bolesti preminula drugarica Marica Lončar iz Prečeca, učesnik NOR-a od 1941. godine.

Umrla je žena, kojoj smo uvijek želili sretan i dug životni put, kao izraz našeg poštovanja prema velikom prijatelju, koji je to bio svojim djelom i velikim ljudskim vrijednostima.

Ni sama nije bila svjesna veličine svojih zasluga. Nikad nije zahtjevala da se te zasluge ističu, jer je smatrala to neskromnim. Ali, u evidenciji Općinskog odbora Udruženja boraca NOR stope podaci da je bila učesnik NOR-a od 1941., da je provela u zloglasnom ustaškom logoru Stara Gradiška 14 mjeseci, da je bila pripadnik III moslavačke brigade, terenski radnik na organizaciji AFŽ-a i na mnogim drugim funkcijama.

Zar to nije velika povijest jedne ličnosti, koja je uz velike revolucionarne obaveze bila iz žiba svoje porodice, a ta porodica cijela se našla 1941. u vrtlogu teških dođaja, u redovima narodnooslobodilačke borbe.

Godina 1941. bila je puna strave i užasa. Okupator i domaći izdajnici vrše represalije i za najmanju nečajnost. U takvim uvjetima Marica Lončar, koja tada sa svojom porodicom živi u Lepšiću, predaje svoj dom na raspolažanje NOP-u, a taj dom postaje i prva slobodna baza u ovome mjestu. Iz tog doma šire se iskre revolucije u pravcu Prečeca, Tedrovca, Tarna i drugih mesta, gdje upaljuju baklju revolucije, koja se više nije trnula do konačnog oslobođenja.

Zar je bilo moguće tražiti više od žene, nego što je dala Marica. Cijela porodica već 1941. u prvima je redovima narodne revolucije, a Maricu odvode u koncentracioni logor. Bilo joj je rušeno oslobođenje iz ustaškog zatvora i mučenja u Bjelovaru, samo da spomene nekoliko imena. Trebala je kazati tko su organizatori ustanka u ovom kraju, a znala ih je sve. Međutim, to je ipak za njih ostala tajna, jer je bila svjesna da je ta tajna vrijednija od njezinog života, pa je radije zbog toga stivala i svoj život na raspolažanje.

Kada se je ponovno vratila svom ognjištu sa četvrtogodišnjeg ratnog puta, u svojem domu zatekla je samo gole zidove. Započela je novi život, sa novim naporima i novim obavezama i sve dotle dok neumoljiva zakonitost prirode nije najprije narušila njen zdravlje i najzad oduzeila njezin plemeniti život.

Drugaricu Maricu ispratili su na posljednji počinak njeni ratni drugovi, prijatelji i svi mještani sa punim dostojanstvom, isto onakvim, kakav je bio i njezin život.

Nestao je život plemenite žene, ali svijetla uspomena na našu dragu Maricu ostaje u nama trajno.

Neka joj je vječna slava i hvala.

Kako su mještani sela Leprovice dočekali Novu 1972. godinu

Mnogi mještani naše komune dočekali su Novu 1972. godinu u našim motelima, hotelima, i drugim ugostiteljskim radnjama. Selo Leprovica dočekalo je 1972. godinu na jedan poseban način. Naime, dogovorili su se da će doček Nove godine zajedno dočekati u društvenom domu u Leprovici. Upłata je bila vrlo niska, svega 15,00 dinara. I za taj novac nabavljen je odjek, piće, posao od raznih likera nadalje. Sakupilo se 53 domaćinstva. Uz gramofonske ploče dočekali su Novu 1972. godinu, u najljepšem veselju i zadovoljstvu. Stjepan Papa prvorobarac ovoga kraja u 24 sata sa nadolaskom Nove godine pozdravio je sve prisutne i čestitao Sretnu Novu 1972. godinu uz kratak govor o uspjesima mesta Leprovice i današnjih dogadaja. Plesalo se, pjevalo se, svi su bili jednak, i star i mlado. Među njima našla se i Klara Panjan, starica stotih godina, koja je također sa korakom Nove 1972. godine plesala. No, nije čudo što je Klara viđena da pleše. Klaru možemo vidjeti na svakom sastanku, na svakom zboru birača i svagdje gdje su na okupu ljudi. Očito da joj nije nikad teško kada treba negdje doći na bilo kakav sastanak ili okup.

Nikada nismo dočekali ovako lijepo i ugodno Novu godinu, kao što smo to ove godine. Nitko, nikome nije rekao nikakve žalne riječi, sve je prošlo kao da smo familija. Tako i treba. Naredne godine sigurno neće više biti mesta u našem domu, biti će malen. Svi bi željeli da budemo zajedno i da zajedno dočekamo slijedeću godinu.

R. G.

Matični ured

MJESNI URED BRCKOVLIJANI

Vjenčani:

Marijan Šodec i Nada Jambrek, vjenčani 4. 12. 1971., Đuro Ivorek i Jela Horvatinović vjenčani 11. 12. 1971., Stjepan Fintić i Marica Hrgović, vjenčani 11. 12. 1971., Josip Horvat i Ankica Marić, vjenčani 18. 12. 1971., Ivan Skoblanec i Ljerka Zvrhek, vjenčani 26. 12. 1971.

MJESNI URED OBOROVO

Čedomir Sušić i Dragica Šantić, vjenčani 10. 12. 1971., Stjepan Tučec i Terezija Šimurina, vjenčani 18. 12. 1971., Ante Radić i Marija Ivančan, vjenčani 31. 12. 1971.

MJESNI URED BRCKOVLIJANI

Umrli:

Marija Zvrhek stara 74 godine, umrla 28. 11. 1971., Stjepan Brezarić star 91 godinu, umro 28. 11. 1971., Vjekoslava Horvatinović stara 56. godinu, umrla 9. 12. 1971., Jagica Kruh-Vuk stara 81 godinu, umrla 12. 12. 1971., Vid Pečnjak star 57 godina, umro 16. 12. 1971., Josipa Minovec stara 75 godina, umrla 19. 12. 1971., Barbara Vučić stara 94 godine, umrla 24. 12. 1971.

MJESNI URED OBOROVO

Ana Munić stara 85 godina, umrla 5. 12. 1971., Jelica Kolar stara 88 godina, umrla 22. 12. 1971., Ivan Tučec star 17 godina, umro 23. 12. 1971.

JAVNA ZAHVALA

Duboko potreseni i ožalošćeni smrću drage supruge, majke, sestre, strine, tete i ujne

MARIJE LONČAR

iskreno zahvaljujemo svima koji su nam u najtežim trenucima pritekli u pomoć, izrazili nam saučeće, pružili riječ utjehe, odar okitili vljencima i cvijećem i ispratili je na vječni počinak.

Posebno zahvaljujemo kolektivu Skupštine općine Dugo Selo, Općinskom odboru SUBNORA Dugo Selo, Općinskom odboru SUBNORA Ivančić Grad, društveno-političkim organizacijama Prečeca i Opatinica za organizaciju veličanstvenog ispraćaja naše drage pokojnice od kuće žalosti do njezinog vječnog počivališta.

Zahvaljujemo kolektivu ambulante Božjakovina, a posebno doktoru Todoroviću, koji je našu dragu pokojnicu liječio i olakšavao joj bolove do posljednjeg trenutka.

Tugujući suprug Martin, kćerka Danica i ostala rodbina.

ISPRAVAK

U broju 48 »Dugoselske kronike« u članku »Posljednji oprštaj sa našim starim Gromom« u štampariji potkrala se greška u drugom pasošu druge rečenice, koja treba ispravno da glasi: »Kao i hiljade drugih borba za život, odvodi ga u Ameriku, odakle kao dobrovoljac odlazi 1968. godine na Solunski front gdje se bori protiv Austro-Ugarske monarhije, a za stvaranje nove države Južnih Slavena.«

Isprćavamo se za ovu štamarsku pogrešku.

SRETNU 1972. GODINU ŽELI SVIM GRAĐANIMA KOMUNE DUGO SELO DOM ZDRAVLJA DUGO SELO

Redakcija se ispričava za zakašnjenje.

Kino „Preporod“

19 sati radnim danom
17 i 19 sati nedjeljom

19. I	BAMZE
21. I	(švedski ljudbavni)
22. I 23. I	NA SJEVERU ALJASKE
subota i nedjelja	(američki vestern)
26. I	SIRENA MISIŠIPIJA
srrijeda	(francuski kriminalistički)
29. I 30. I	UBIJ IH SVE I VRATI SE SAM
subota i nedjelja	(američki vestern)
2. II	HURA SKOLA GORI
srrijeda	(njemački omiljadinski)
5. I 6. II	KANJON SITI
subota i nedjelja	(italij. vestern)
9. II	OH KAKAV DIVAN RAT
srrijeda	(engleska komedija)
12. I 13. II	MADAM BOVARI
subota i nedjelja	(američki kriminalistički)

DUGOSELSKA KRONIKA — glasilo društveno-političkih organizacija općine Dugo Selo izlazi svakog 20. u mjesecu. Izdaje: Općinska konferencija SSRNH Dugo Selo. Glavni i odgovorni urednik: Rudolf Galovec, Brckovljani 12. Urednici: redakcijski odbor: Belimir Božiković, Durđa Babić, Pavao Škrlec, inž. Marijan Šket, Ivica Kulaš, Harcer Đuro i Galovec Rudolf. Tisk: »ZRINSKI« Cakovac — Cijena pojedinih broja: 1,00 dinara. Preplata (tromjesečna) 3,00 dinara, polugodišnja 6,00 dinara, godišnja 12,00 dinara. Preplate se šalju na žiro-račun Općinske konferencije SSRNH Dugo Selo br. 3011-8-34 SDK — Dugo Selo.